

K LETOŠNÍMU SVÁTKU PRÁCE

Opět se sejdeme na 1. máje, abychom se setkali se stejně smýšlejícími spoluobčany, se známými, s přáteli. Letos pod dojmem nedávných událostí. Na Pražský hrad přišel Miloš Zeman po Václavu Klausovi, který sklízí bouři nevole po amnestii dotýkající se též závažných případů z počátků 90. let. Amnestie a další případy působení Václava Klause přivedly většinu senátorů k podání žaloby na Václava Klause z velezrady k Ústavnímu soudu. Do Bílého domu byl opět zvolen Barack Obama. Papež Benedikt XVI. rezignoval. Odešel revolucionář Hugo Chávez. Ale především – pokračovaly tzv. reformy Nečasovy vlády, která ve snaze tlumit důsledky hospodářské krize je přenáší na bedra většiny národa. Nezaměstnanost roste velkým tempem a nezaměstnané jistě „potěšilo“ Nečasovo prohlášení, že v jiných zemích Evropské unie je nezaměstnaných daleko víc. Rostou ceny základních potravin, energií i služeb soustavným zvyšováním DPH, stejným způsobem nerostou mzdy a platy u většiny obyvatel s nižšími a středními příjmy, u rodin s malými dětmi, u matek-samoživitelék. Samostatnou kapitolou je valorizace důchodů k 1. lednu 2013 – jen několik desítek korun je příkladem

ostudného přístupu Nečasovy vlády k předchozí generaci.

Úsilí našich předchůdců z 90. let 19. století o osmihodinovou pracovní dobu, o základní lidská práva nepatří do učebnic dějepisu. Naopak, po obnově kapitalismu u nás je opět aktuální. S tím souvisí i právo na práci, na spravedlivou odměnu za ni, o právo na život v sociálně spravedlivé společnosti. Zcela aktuální úsilí z konce 19. století dosáhnout

všeobecné hlasovací právo. Ono u nás sice existuje, ale politici pravice zpochybují výsledky voleb, hlasy ve prospěch KSČM jsou považovány za méně hodnotné a nejsou uznávány. Svědčí o tom protestní demonstrace proti členům rad za KSČM v několika krajích.

Pojďme společně na setkání 1. máje 2013 a povězme hlasitě NE Nečasově vládě!

Karel JANIŠ

I LETOS VZPOMENEME OSVOBOZENÍ V ROCE 1945

Na Ústředním hřbitově a u památníků našich osvoboditelů v městských částech si na shromáždění občanů připomeneme průběh bojů rudoarmějců na jižní Moravě a v Brně, ty, kteří daleko od svých domovů tu položili své životy. Nezapomeneme ani na naše oběti z řad spoluobčanů, kteří přišli o život na frontách světové války, v partyzánském oddílu, v koncentračním táboře.

Bylo by v rámci plnění odkazu spisovatele Vladislava Vančury DBÁT NA VĚDOMÍ SOUVISLOSTÍ dobré uvést, že naše osvobození z nacistické okupace bylo předpokladem k poválečnému vývoji. Odstranění škod způsobených válkou a rozvoj všech oblastí života naší společnosti probíhal na podkladě Košického vládního programu z dubna 1945 a konkrétní každodenní činnosti naší vlády. Věnujme se též jednání Postupimské konference vítězných velmocí, která v létě roku 1945 přijala opatření o poválečném uspořádání poměrů – nás se týkalo zejména rozhodnutí o odsunu Němců z našeho území. Neuškodí připomenout založení Organizace spojených národů, která byla založena též v roce 1945 v zájmu zachování míru a bezpečnosti ve světě. ČSR patřila mezi zakládající členy OSN.

Karel JANIŠ

JIHOMORAVSKÁ KRAJSKÁ RADA ČESKO-RUSKÉ SPOLEČNOSTI BRNO

VE SPOLUPRÁCI S MěV KSČM V BRNĚ
KLUBEM ČESKÉHO POHRANIČÍ
LEVICOVÝM KLUBEM ŽEN "DOBROMYSLÍ"
VLASTENECKÝM SDRUŽENÍM ANTIFAŠISTŮ
OBČANSKÝM SDRUŽENÍM
"OCHRANA PAMÁTNÍKŮ OSVOBODITELŮ
BRNA V ROCE 1945"
ZVE OBČANY MĚSTA BRNA
na

PIETNÍ VZPOMÍNKA NA PADLÉ OSVOBODITELE

26. dubna 2013 v 16 hodin, Ústřední hřbitov Brno

www.kscm-brno.cz

MĚSTSKÝ VÝBOR KOMUNISTICKÉ STRANY ČECH A MORAVY V BRNĚ

VÁS ZVE KE SPOLEČNÉ OSLAVĚ

1. MÁJE 2013

NA SVĚTĚ JE KRÁSNE S DOBRÝMI PŘÁTELI

Sejdeme se na Moravském náměstí v 10 hodin.

Vystoupí 1. místopředseda ÚV KSČM s. Petr Šimůnek, poslanci Parlamentu ČR, zastupitelé za KSČM Jihomoravského kraje, města Brna a městských částí.

Od 9 hodin hraje Moravská kapela Brno.

Občerstvení zajištěno.

Přijďte všichni, kteří chcete spolu s námi oslavit tento významný den a vyjádřit svůj názor na současnou asociální vládní politiku!

www.kscm-brno.cz

VĚDĚL, KDE MÁ BÝT A PROČ!

Plukovník Emil Boček, nositel Řádu Bílého lva, dvou čs. Válečných křížů a dalších našich a britských vojnových vyznamenání oslavil 25. února své 93. narozeniny. Byl přijat primátorem města Brna i hejtmánem JmK, ale opravdovou oslavu mu připravili jeho rodné Tuřany. V sobotu 2. března se zde sešlo kolem 250 vojáků, legionářů, členů klubů vojenské historie, příznivců a přátel, aby vzdali hold

jednomu z posledních žijících pilotů, příslušníku 310. čs. stíhací perutě RAF.

Emil Boček se dostal do Francie balkánskou cestou (přes Slovensko, Maďarsko, Jugoslávii, Řecko a Turecko), aby se přihlásil jako dobrovolník do organizujícího se čs. vojska. V sestavě 2. pěšího pluku absolvoval ústupové boje ve Francii, byl evakuován do Británie. Zde byl pře-

velen k letectvu a po absolvování kurzu sloužil jako mechanik 312. čs. stíhací perutě RAF. Byl vybrán do pilotního výcviku a po jeho absolvování byl na podzim 1944 zařazen jako operační pilot 310. čs. stíhací perutě. Absolvoval 26 operačních letů a nalétal cca 74 hodin. Demobilizoval počátkem roku 1946 jako rotmistr. Poté pracoval v Mototechně jako mechanik a od r. 1953 až do důchodu jako soustružník ve Výzkumném ústavu ČSAV v Brně. Zasloužil se o výstavbu sochy Edvarda Beneše v Brně. Je ženatý, má dce-

ru a syna. Nyní žije v Bystřci. Hodně, nebo málo pro jeden obyčejný život? Až příliš. Už jako šestnáctiletý věděl co je vlastenectví, čest a povinnost muže. Možná, že jej trochu ovlivnila touha po dobrodružství a romantické představy, ale byl tam, kde měl být a dělal to, co bylo třeba. On, a jemu podobní a nebylo jich mnoho (dnes už jen ubývající hrstička) jsou a budou vzorem a doufám, že i normou chování. Díky pane plukovníku Bočku a žijte do sta let!

Tibor DÁVID, foto autor

Hold TGM

Prvnímu československému prezidentu Tomáši G. Masarykovi se přišlo v den jeho 163. narozenin poklonit na 250 členů řady společenských vlasteneckých organizací i obyvatel Brna. Stráž u pomníku před Lékařskou fakultou drželi členové Sokola. Potěšující je, že byla zastoupena i mladá generace. Socha TGM před budovou LF MU je odlištěm sochy Vincence Makovského z původního originálu, který je v majetku města Bystřice nad Pernštejnem. Byla odhalena 7. března 2000. Socha je tvář obrácena k budově JAMU - kdysi německého gymnázia, na němž TGM v letech 1865 - 69 studoval.

did, kj, foto Tibor DÁVID

K životnímu jubileu partyzáanky

BOJOVALA CELOU VÁLKU V BRIGÁDĚ J. ŽIŽKY Z TROCNOVA

Národně osvobozené partyzánský boj na jugoslávském území přispěl k porážce německého a italského fašismu. V jeho jednotkách bojovali i příslušníci české a slovenské menšiny, kteří zde léta žili a pracovali. Na jaře 1941 totiž došlo v Jugoslávii k převratu směrem ke spojencům. Vzpětí zemi přepadli 17. dubna 1941 Němci se svým wehrmachtem a království rozdělili na malá území v zájmu nejednoty země. Někteří Češi se dávali rychle a zcela jednoznačně na stranu domácího vzdoru, protože již věděli co se děje v jejich domovské vlasti. Odboj vznikl prakticky ihned po částečném obsazením země. Od roku 1943 se ve vesnici Bučji zformovala Brigáda Jana Žižky z Trocnova, která pak většinou operovala v regionu Slavonie. Stav partyzánů byl záhy přes tisíc bojovníků a v průběhu války jí prošlo na tři tisíce bojovníků z nichž v boji padlo 700 vojáků a přes 800 partyzánů bylo zraněno. V druhé polovině bojů byla brigáda zařazena do 12. divize.

Olga Kučerová se narodila 9. ledna 1918 v Hercegovci v okrese Garošnica. Marie Králová má stejné rodiště, avšak je mladší. Obě později bojovaly v řadách partyzánů. Obě dnes žijí v ČR. V těchto dnech se Olga Kučerová dožila krásného životního jubilea. Žije spokojeně v Brně na Kraví hoře, kde o ni vzorně pečuje syn Petr. Patřila k těm, kteří se ihned v dubnu 1941 zapojili do boje proti okupantům.

Její úkolem bylo přenášení zpráv a jiných záležitostí mezi partyzánskými oddíly. Nesnadnou a nebezpečnou práci vojenské spojky bezesporu dobře zvládla. Odbojovou činnost vykonávala až do konce války. Takové štěstí však neměl Jan Kábíček, velitel Marie Králové, když pomáhala partyzánům jako zdravotní sestra. Spolu s ní bojoval i její bratr a strýc Josef Vojáček. Marie říká, že měla prostě štěstí. To opustilo i velitele brigády Josefa Růžičku, který zde v boji padl. Osud Vladimíra Vaňouse, který se rovněž do bojů zapojil byl jasný. Kdyby nešel k partyzánům, musel by nastoupit do wehrmachtu. Němci totiž zde verbovali i Čechy, protože měli zato, že jsou protektorátem součástí Velkoněmecké říše. Po porážce Německa i jeho spojenců, pak na výzvu naší vlády se tito bojovníci za svou vlast mohli do ní vrátit. Olga Kučerová i Marie této možnosti využily. Olga pak pracovala řadu let jako daňová účetní a byla členkou Českého svazu protifašistických bojovníků. Nechce se již ani věřit, že je v důchodu přes třicet let. Stále se čile zajímá o politické a společenské dění v naší republice i přes zrakový handicap. K jejímu životnímu jubileu jí přišli poblahopřát zástupci Československé obce legionářské a ÚMČ Brno střed. Bývalí příslušníci partyzánské Brigády Jana Žižky z Trocnova se dodnes každoročně schází v Jiřicích na Znojemsku.

- jax -

PRVNÍ POMNÍK GENERÁLU SVOBODOVI

V sobotu 16. března 2013, jen několik dnů po 70. výročí legendárního boje 1. čs. samostatného praporu v SSSR u Sokolova (8. 3. 1943) byl v rodné vísce jeho velitele a pozdějšího prezidenta ČSSR armádního generála Ludvíka Svobody odhalen vůbec první pomník v ČR věnovaný této významné osobnosti našich novodobých dějin. V Hroznatíně na Třebíčsku, čítajícím málo přes stovku obyvatel se sešlo přes 250 lidí prakticky z celé republiky. Přijeli veteráni (např. Mája Dočkalová, gen.), legionáři, současní vojáci – včetně posluchačů UO, členové klubů českého pohraničí, klubů vojenské historie, Společnosti Ludvíka Svobody, českého svazu bojovníků za svobodu, Klubu českých turistů a další. Přítomno bylo i několik vojáků, kteří se před několika dny zúčastnili pochodu, kopírujícího trasu, po které na-

stupoval na frontu u Charkova k prvnímu boji Čechoslováků na východní frontě 1. československý samostatný prapor. Nechyběli představitelé ruského velvyslanectví a Generálního konzulátu v Brně, kozáci a také senátor Zdeněk Bublan (ČSSD), a poslanci Pavel Kováčik a Marie Rusová (KSČM), aby při příležitosti odhalení pomníku vzdali hold vojákovi a vlastenci, který se ve dvou válkách zasloužil o vznik, resp. obnovení Československa. Potěšující bylo, že mezi účastníky byl poměrně značný počet mladých lidí. Pomník v hodnotě 140 tisíc Kč, na který věnoval kraj Vysočina 80 tisíc korun (zato vláda nic!) odhalila dcera legendárního velitele prof. Zoe Klusáková-Svobodová a starostka obce paní Jana Uchytlová.

Tibor DÁVID, foto autor

Odhalování pomníku generála Svobody.

Foto © B. Blažková

KONEC POROBY

Ivan Bystrcký

Od Moskvy urputnými, nelítostnými boji prošel/ při osvobozování k nám až do Bystrce došel./ Zde v hrobě odpočívá rudoarmějce Golubenko-hrdina,/ stále na něho v dále vzpomíná jeho pozůstalá rodina.

Stojíme zde pietně nyní u ostatků, u jeho hrobu -/ vzdáváme mu hold - nejen dnes - ale po celou dobu./ Vzpomínáme stále na všechny chrabré rudoarmějce,/ v slavných májových dnech však každoročně nejvíce./

Vždyť prolili to nejdražší - krev svoji,/ abychom mohli žít - já, Ty i všichni další Tvoji./ My musíme všechny ty oběti cenit stále,/ ale až zde nebudeme - jak to bude dále?/

Historikové dokázali sice ony skutečnosti zaznamenat,/ současní vládcí pravdu však chtějí přepisovat./ Proto ve společnosti musíme ještě více působit/ a jejich nelidské, nemorální plány překazit./

Teď ale vraťme se sem, k této zahrádce,/ poděkování vyřkneme majitelce Vlastičce./ Za starost a péči o hrob vřelý díky vzdáváme,/ že tak bude činit i nadále - plně se spoléháme./

Čest a sláva chrabřím rudoarmějcům - našim osvoboditelům. Nikdy nezapomeneme - to slibujeme!

ZNÁTE DRUHOU SLOKU NAŠÍ HYMNY?

To byla otázka, kterou dostali prezidentští kandidáti v předvolební kampani. Až na jednoho - hudebního skladatele - nedokázali odpovědět. Zopakujme si první sloku a připomeňme si druhou sloku naší hymny.

Kde domov můj? Kde domov můj?/ Voda hučí po lučinách,/ bory šumí po skalínách,/ v sadě tkví se jara květ,/ zemský ráj to na pohled,/ a to jest ta krásná země, země česká, domov můj,/ země česká, domov můj!/
Kde domov můj? Kde domov můj?
V kraji znáš-li bohumilém duše útlé v těle čilém,/ mysl jasnou vznik a zdar,/ a tu sílu vzdoru zmar?/ To je Čechů slavné plémě,/ mezi Čechy domov můj,/ mezi Čechy domov můj!

Karel JANIŠ

POCTY PROFESORU F. HEJLOVI

Obdivuhodných 93 let se 16. března dožil prof. PhDr. František Hejl, CSc., - emeritní prorektor UJEP (dnešní MU). Po studii na gymnáziu v Blansku byl totálně nasazen ve Vídni a Štrasburku. V Dubnici nad Váhom se připojil k SNP. Po válce vystudoval obor dějepis - anglický jazyk a působil postupně jako asistent, vedoucí katedry historie a etnografie střední, východní a jihovýchodní Evropy na FF UJEP. Přispěl také k osvětlení problematiky národně osvobozenického hnutí u nás, zejména SNP. Je nositelem řady našich i zahraničních vyznamenání. K nim mu nyní přibyl čestný kříž Čs. obce legionářské a čestná uznání KVV a českého svazu bojovníků za svobodu. S gratulací se připojil také starosta MČ Brno-střed, v jehož obvodu bydlí.

Hodně zdraví a životní pohody do dalších let života přeje také redakce Echa!

kj, did, foto Tibor DÁVID

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY (NEJEN) NAD SCHŮZEMI

Od listopadu 2012 do února 2013 probíhaly v základních organizacích naší brněnské městské organizace členské schůze, jejímž úkolem bylo, stručně řečeno, zhodnotit práci stranických organizací od posledních výročních členských schůzí a stanovit zaměření činnosti pro příští období. Mimo obecné konstatování, že schůze tento úkol splnily, vyplynuly z jejich jednání zhruba dva základní závěry: Jednoznačně se ukázalo, že členům strany v Brně není lhostejný stav a vývoj společnosti i podmíněk života občanů města a jsou ochotni se podílet na potřebných změnách. Vzhledem především k věkové struktuře členů strany nemají základní organizace často dostatek sil na prosazení svých záměrů. Nadále je tedy věnována pozornost snižování věkového průměru v organizacích, především cestou **přijímání nových členů**. Druhým základním závěrem je skutečnost, že si základní organizace uvědomují, že **základním úkolem stranické práce v letošním roce je příprava na volby v roce 2014** a v této souvislosti výběr a příprava kandidátů.

Tento druhý závěr si dovolím rozšířit několika poznámkami:

I já jsem osobně zcela přesvědčen, že hlavním úkolem stranické práce v letošním roce je příprava na volby, přičemž se budeme potýkat nejen se stárím našich členů, ale především se stále sílícími projevy antikomunismu.

Jak jsem napsal v článku v minulém čísle Echa, jsme ve výboru naší základní organizace přesvědčení, že naše organizace bude schopna postavit 6 kandidátů pro volby do zastupitelstva MČ Brno-střed. Bohužel to nestačí, s tím se nelze spokojit, a hned odpovím na otázku proč? V Brně je 29 MČ, které mají od 11 do 45 zastupitelů. Ve volbách v roce 10 jsme v městské organizaci byli schopni postavit kandidáty pouze v 22 MČ. To představovalo 487 kandidátů. K tomu 55 na kandidátce města představuje **542 kandidátů**. My pochopitelně musíme mít zájem postavit kandidátky **ve všech městských částech**, abychom mohli účinněji prosazovat svůj vliv na život konkrétního místa. V Brně je 1409 komunistů. Z toho vyplývá, že i kdyby kandidoval každý třetí člen, nestačilo by to.

My se ale musíme vypořádat i s dalším problémem – postavit naše kandidátky tak, aby byly volitelné, aby je lidé neházeli automaticky do koše. Tomu můžeme napomoci i tak, že **na kandidátkách budou mladí lidé a lidé, kteří**

jsou na veřejnosti nějakou formou známi. Doplním zmíněné číslo 1409, tedy počet komunistů v Brně, o číslo 121 – to je počet komunistů mladších 60ti let. To představuje při 100% rovnoměrném zapojení, což je samozřejmě zcela nereálné, pouze 4 komunisty na kandidátku. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že na našich kandidátkách budou v převážné většině bezpartijní, naši sympatizanti. V této souvislosti stojí za to připomenout doporučení komise mládeže ÚV, považovat za závazné stanovisko, aby pětina kandidátů byla mladších 35ti let a polovina byla v produktivním věku. Je čas je vyhledávat, hovořit s nimi, připravovat je. Současně je třeba vzít v úvahu, že jméno na kandidátce komunistické strany může pro někoho znamenat problémy, ne-li ztrátu zaměstnání.

Dále je třeba mít na paměti, že do voleb **můžeme očekávat vznik celé řady zcela nových stran**, které budou buď samostatně, nebo častěji v koalici usilovat o zvolení svých kandidátů na úkor tradičních parlamentních stran. Připomenou jen současné snahy exministra Dobeše, který po svém odchodu z ministerstva školství inicioval vznik Hnutí pro sport. Toto uskupení bylo v prosinci zaregistrováno již jako politická strana – tedy nikoliv hnutí. To samozřejmě jednoznačně svědčí o tom, že lidem kolem Dobeše nejde o sport, ale o účast na politickém dění, a tady na všem, co to přináší.

Je také zřejmé, a nedávné prezidentské volby to prokázaly, že **voliči jsou znechuceni praxí stran** jako je ODS,

VV, ale i sociální demokracie, o tzv. straně LIDEM nemluvě. Tedy v podstatě všech parlamentních stran. A pokud chtějí mermomocí zabránit, aby se dostali k moci komunisté, kteří jim přece budou v případě vítězství opět odebírat majetek a zakazovat cestovat, nezbyvá nic jiného, než volit právě vzniklé nové strany obestřené hesly o nápravě všeho starého či nedokonalého a skvělých zítřcích společnosti pod jejich vedením. **Řada voličů je holt nepoučitelná, což je mimořádně také jedna ze zkušenosť z posledních voleb**. Anebo voliči využijí zbývající možnosti – nejt k volbám vůbec.

A tady jsem u závěru. Pro nás, členy strany, ale i sympatizanty, kteří jsou ochotni pomáhat při vytváření lepších podmínek pro život obyčejných lidí, z toho pro období letošního roku vyplývá základní úkol: Každý podle svých možností a schopností získávat ve svém okolí vhodné typy k zařazení na kandidátku KSČM, přesvědčovat o správnosti politiky strany a o nutnosti jít k volbám. **Máme nejvyšší čas začít mluvit s lidmi**.

UŽ JE TO TADY! TO NENÍ ŽÁDNÉ PŘECHODNÉ STADIUM HOSPODÁŘSKÉ KRIZE. TO JE NÁM, PO VÍCE NEŽ 70-TI LETECH, VRACÍ DO ČESKA BÍDA PRVNÍ REPUBLIKY.

NOVÝ PAPEŽ SE JMENUJE FRANTIŠEK

V 19.⁰⁷ hodin 13. března 2013 začal z nejsledovanějšího komína světa vycházet bílý kouř jako sdělení, že byl zvolen nový papež. Po hodině napětí vyšlo najevo, že je jím argentinský kardinál Jorge Mario Bergoglio, který přijal jméno František k překvapení v celém světě. Narodil se 17. 12. 1936 v Buenos Aires italským rodičům, kteří se svého času přistěhovali do nového bydliště. Otec byl železničním dělníkem, matka byla v domácnosti, starala se o budoucího kněze a čtyři další děti. Dnešní papež nejprve vystudoval chemicko-průmyslovou školu, ale u oboru nezůstal. V 21 letech vstoupil do jezuitského řádu, vystudoval filozofii a teologii a stal se vysokoškolským pedagogem literatury a psychologie. Stoupal též po církevním žebříčku jako kněz (1969), hlavní představitel jezuitů v zemi (1973-9), biskup (1992), arcibiskup (1998) a kardinál (2001). Je znám svou skromností a dobrým vztahem k nejkřesťanštějším a nejpotřebnějším lidem, obýval malý byt a do práce jezdil veřejnou dopravou, sám si vařil.

V mládí po infekci dýchacího ústrojí přišel o jednu plíci. Má rád vážnou hudbu, klasickou literaturu, je příznivcem kopané. Mluví španělsky, italsky a německy, poněvadž několik let pobýval v Německu. Pro své záporné postoje k potratům, homosexuálním párům a adopci dětí z těchto sňatků se dostal do velmi vážných sporů s argentinskou prezidentkou i jejím předchůdcem. Je pochopitelné, že tyto okolnosti světová i naše média neopomněly uvést.

Karel JANIŠ

PROČ BULHAŘI NADÁVAJÍ NA ČESKOU ELEKTŘINU?

V prvním čtvrtletí letošního roku došlo k masivním protestům proti vysokým cenám elektřiny v Bulharsku a zčásti i Albánii. Hlavní dodavatel: ČEZ. Porozumět cenovým poměrům může jen ten, kdo detailněji zná tamější energetickou situaci a její vývoj.

Na rozdíl od českých poměrů, kde teplo se získává dnes hlavně z plynu a v minulosti především z uhlí, v Bulharsku se v minulosti i dnes vždy více využívala elektřina a nafta. Z tuhých paliv se víc než u nás topilo, zvláště na venkově, dřívím, využívalo se i dřevěného uhlí. Vzhledem k zeměpisné poloze Bulharska nepřekvapí, že v mnoha menších obcích se stavějí domy bez topenišť a komínů, hlavně u moře a na jihu. Na druhé straně jsou tu i místa se zimami chladnějšími než u nás, zvláště v hlubokých údolích západobulharských řek. V září a v dubnu se topí jen velmi výjimečně, je tu víc slunečního svitu. Proto je topná sezóna kratší, ale špička ostřejší. Zejména mimořádné chladno se projeví zvýšenou spotřebou elektřiny s různými výpadky v dodávce proudu.

Zatímco u nás se za energie platí zálohově každý měsíc stejná částka, tedy v lednu stejně jako např. v červnu a jednou ročně je vyúčtování, Bulhaři zaplatí měsíčně právě za takový odběr, jaký v daném období uskutečnili. Tak tomu aspoň bylo v době, kdy jsem v Bulharsku půso-

bil a v podnájmu bydlel. Pokud někdo nemá dost peněz za vysoký odběr v právě uplynulém měsíci, elektroměr či plynoměr se zablokuje do doby zaplacení. Proto je běžný výdaj za energie v zimních měsících vyšší a dochází ke konfliktům. Zvláště u důchodců je situace choulostivá, protože pro ně nepřichází v úvahu bankovní půjčka na náhle zvýšenou spotřebu. A vezmeme-li v úvahu, že mzdy i důchody jsou v Bulharsku pod úrovní našich, nesmí nás překvapit, že zejména v hlavním městě si starí občané, hlavně osamělí odovělí, nechávají „dobrovolně“ zaplombovat tělesa ústředního topení, které je v největším počtu domácností na elektřinu, a mrznou s neblahými důsledky na jejich zdraví, případně v nejstudenějších měsících se dočasně přistěhují k dětem, které již pracují. Je pravda, že u nás to dost dobře takto dělat nelze, ale vezmeme v úvahu tamější delší dobu slunečního svitu a v řadě měst kratší topnou sezónu (v Plovdivu jsem zažil v listopadu dny, kdy nebylo třeba topit). A také je fakt, že řada domácností si pomáhá tím, že kromě základních topných těles, která se na část roku vypnou, mají lokální kamínka, která jim vytápějí jednu místnost bytu a krátkodobě to postačí. Nemůžeme však pominout fakt, že takovéto „šetření“ je zejména starším nemocným občanům nepříjemné a že je pod důstojnost lidí chura-

vých, kteří si poškodili zdraví v celoživotním povolání, aby za to ještě trpěli ve stáří.

V dobách socialismu se na tyto situace pamatovalo možností dočasné finanční výpomoci; to dnes odpadlo. A poněvadž ceny zejména elektrické energie po vstupu země do Evropské unie vzrostly mj. i tím, že dodávku i distribuci elektřiny zajišťují zahraniční společnosti, např. ČEZ nebo německé i rakouské firmy, nepřekvapí, že prostí občané vidí v těchto firmách „viníky“ jejich obtíží. Nevidíme se lidem, kteří v zimě vydají za spotřebovanou elektřinu někdy i víc, než činí jejich měsíční příjem. A už vůbec se nedivíme hlasitosti jejich protestů. Předseda vlády Bojko Borisov naprosto logicky se vzdal své funkce, protože situaci lidí rozuměl. Kéž by tuto míru porozumění prokázal u nás Petr Nečas nebo Miroslav Kalousek! Prozatím vidíme, že vláda u nás rozumí požadavkům mocnějších sousedních států EU lépe, než požadavkům vlastních občanů. Je třeba připomenout, že v dobách socialismu v Bulharsku stejně jako v Československu byla cena elektřiny přísně regulována státem tak, aby návazným zdražováním nestoupaly ceny výrobků závislých na dodávané (nejen elektrické) energii.

Jenže orgány EU na to nemyslí. V Německu propagují využití obnovitelných zdrojů energie i na úkor energie jaderné, což znamená zdražení elektřiny, a nepřímo tak působí na zvyšování cen energií v celé unii. Při rozumné energetické politice, respektující poměry všech členských zemí, by se elektřina tak neprodražovala.

Považuji za opodstatněné, aby český ministr zahraničních věcí jednal s cizími představiteli o vzniklé situaci a aby se našel vhodný kompromis mezi finančními možnostmi Bulharů a náklady dodavatelů na vyrobený energetický produkt. Jenže toto jednání nesmí být jednosměrné, tj. není možné jednostranně tlačit na stát, s nímž jsme dříve byli společně v RVHP, aby se podřídil českým požadavkům. Hlavní směr tlaku, který je nutný, by měl být orientován na změnu poměrů uvnitř států EU. Není možné a trvale není řešením, aby se zákazníci, tj. běžní občané prakticky všech států EU, přizpůsobovali monopolním dodavatelům. To projde krátkodobě jednou, ale kdyby se to opakovalo a kdyby se to týkalo většiny dodávaných komodit, vedlo by to nakonec ke kolapsu celé Unie.

Vladimír ŠAUR

LÍŠEŇ OTEVŘELA RADNICI LIDEM

K toku informací mezi občany a radnicí zavedla Městská část Brno-Líšeň zveřejňování podkladových materiálů pro zastupitele na internetu i přímý přenos z jednání samosprávy na webu či jeho záznam.

Starosta Brna-Líšeň Břetislav Štefan informoval, že některá konkrétní témata potřebují důkladnější debatu s občany o tom, jaké mají na něj občané názory a jaké řešení problému má radnice uplatnit? »Denně máme asi 25 připojení občanů na web radnice. Ke zpětné vazbě toku informací od občanů, čímž by pomáhali radním a zastupitelům při rozhodování, pořádáme veřejné debaty s nimi. Do prázdnin budou debaty čtyři, nejbližší 20. února v 18 hodin v zasedací místnosti líšeňské radnice o záměru postavit na Molákově ulici 40 parkovacích míst po-

vykácení asi 15 stromů na tomto místě«, informoval starosta Štefan. K přímému přenosu a záznamu jednání ZMČ dodal, že občan má tak možnost přímo či ze záznamu vidět, jak který zastupitel hlasoval a vystupoval k projednávaným bodům. Podkladové materiály, včetně důvodových zpráv, si přitom také mohou stáhnout na internetu.

Obyvatel a současně zastupitel Líšně, města Brna i Jihomoravského kraje za KSČM Daniel Borecký k tomu z osobních zkušeností dodal: »Jde o poměrně novou věc a tak si my, zastupitelé, prozatím zvykáme na elektronické hlasování a hlavně na to, že každému našemu vyjádření je potřebný mikrofon. A očekávané reakce od občanů? Na ty si zřejmě počkáme až do doby těsně před komunálními volbami a v jejich výsledcích.« (vž)

VÁCLAV KLAUS NAPOSLEDY A MILOŠ ZEMAN POPRVÉ – JAKO PREZIDENT

V televizním projevu se **Václav Klaus** naposledy jako prezident republiky **7. března 2013** s námi rozloučil. Ve dvou pětiletých funkčních obdobích se snažil přispívat k zachování ČR jako suverénního a primárně vůči občanům odpovědného státu ... nepřipustit žádný ústupek vůči stále se vracejícímu zpochybnování poválečného uspořádání naší země ... chránit naši politickou demokracii založenou na soutěži politických stran a na klíčové roli občana a jeho hlasu, prosazovat lidskou svobodu ve sféře občanské i ve sféře podnikání proti všem tlakům, které ji ohrožují, vystupovat proti rostoucí síle a moci byrokracie a proti zesilující se regulaci našich životů ... reprezentovat naši zemi jako sebevědomou součást vyspělé Evropy ... upozorňovat na rizika dnešního modelu evropské integrace ... rozvíjet intenzivní vztahy se spojenci a vyvážené a rovnoprávné vztahy s ostatními zeměmi světa na podkladě hospodářských a politických priorit ČR, být hlavou státu, která je v trvalém kontaktu s občany celé země ... udržovat, chránit a rozvíjet Pražský hrad ... Konstatoval, že zabránil několika vládním krizím, musel jmenovat 6 nových vlád a navíc jednotlivě dalších 32 členů těchto vlád, že podepsal 1 021 zákonů a z tohoto počtu jich 63 vrátil. Řekl, že i přes nevidanou mediální kampaň proti smyslu, obsahu a důsledkům amnestie, která vyvrcholila žalobou před Ústavní soud, by amnestii vyhlásil znovu – do demokracie patří dát možnost začít znovu. Znovu varoval před Evropskou unií, před stále více se centralizující a roli jednotlivých států potlačující, což vede k tomu, že jsme přestali být plně suverénní zemí. Varoval před těmi, jimž jde o jejich sebe prezentaci v politice a o jejich osobní politické cíle. Vyslovil přání, abychom byli vůči sobě přátelštější, uměli spolu komunikovat a abychom problémy, kterým čelíme, přijímali jako zvládnutelné výzvy. Poděkoval všem, kteří ho podporovali a vzkázal všem, kterým není lhostejné, co se nyní v republice děje, že ani jemu to není jedno a nehodlá být pouhým divákem.

Po složení předepsané slibu přednesl **Miloš Zeman 8. března 2013** na společné schůzi obou komor Parlamentu ČR projev, v němž formuloval své 3 základní cíle: uklidnění a stabilizace české politické scény na podkladě dialogu všech

parlamentních stran, odborů, zaměstnavatelských svazů a dalších institucí, který by uváděl. Jde dále o podporu ostrovů nadprůměrného výkonu, osobností, které svým celoživotním cílem přinášejí prospěch naší zemi – jsou to podnikatelé baťovského typu, úspěšní starostové, významné osobnosti z řad školství, zdravotnictví, vědy, kultury nebo sportu; chtěl by se setkávat i s těmi, kteří vykonávají drobnou, černou a poctivou práci, kteří jsou solí země. A konečně jde i o boj proti ostrovům negativní deviace, jimž jsou kmotrovské mafie, které parazitují na těle české společnosti, proti nimž neúčinnějším nástrojem je zákon o majetkovém příznání, neonacistické bojůvky, které občas řadí v našich městech a podstatná část českých médií, která se zaměřuje na vymývání mozků, na manipulaci s veřejným míněním. Při těchto slovech se ozval potlesk. Prezident vyzval všechny k podpoře při úsilí naplnit tyto cíle. Projev uzavřel modlitbou, aby mu Bůh dal odvahu, pokoru a moudrost při výkonu prezidentského úřadu.

Na své si přišla sněmovní předsedkyně Miroslava Němcová, která zasedání zákonodárců a hostů řídila se zadostiučněním, když si Miloš Zeman „dovolil“ nepozvat ji k rozhovoru po přímé volbě prezidenta. Povýšeně tehdy řekla, že by ho přijala jedině ve sněmovní kanceláři k podtržení svého významu. Několik mediokratů vyslovilo nelibost nad slovy prezidenta o médiích místo toho, aby se vážně zamysleli nad vyslovenou kritikou!

Podle údajů v denním tisku musel prezident Miloš Zeman podepsat prezidentský slib podruhé, poněvadž v něm chyběla dvě písmenka – jak to sněmovní předsedkyně pohlédla? Do Vladislavského sálu bylo pozváno 626 lidí, omluvilo se 35 zákonodárců. Prezidentův projev přednesený zpaměti sledovalo 850 tisíc posluchačů v televizi a 900 na velké obrazovce na nádvoří Hradu. 240 vojáků a příslušníků Hradní stráže se zúčastnily vojenské přehlídky. V čele nesli 44 historických a bojových praporů – spatřili je i přítomní ve Vladislavském sále. 21 salv vypálila 4 děla z Petřína po přísaze. Zemanův oblek stál devět tisíc korun českých. Oba projevy vyvolaly velkou pozornost veřejnosti a mnoho komentářů v médiích, v mnoha případech kritických k oběma prezidentům celkově.

Karel JANIŠ

7. DUBEN V NAŠICH DĚJINÁCH

Toho dne v roce 1348 vydal Karel IV. základací listinu **Univerzity** v Praze, která nese jeho pojmenování. Studovalo a působilo na ní mnoho významných osobností: filozof a první československý prezident T. G. Masaryk, filolog Jan Gebauer, estetik Otakar Hostinský, historici Jaroslav Goll a Josef Pekař, literární vědec a kritik F. X. Šalda a mnoho dalších. Univerzita se stala střediskem reformního hnutí v katolické církvi, které vyvrcholilo v osobnosti jejího rektora Mistra Jana Husa v husitské hnutí – předehry celoevropské reformace. Symbolem zvěle a násilí proti českému národu a jeho vzdělanosti se stal 17. listopad 1939 a uzavření českých vysokých škol nacisty. 17. listopad 1989 stojí na počátku našeho návratu ke kapitalismu. I Univerzita Karlova působí pod krunýřem všemocného trhu, jen obtížně vychází s prostředky, které jí uvolní vládnoucí garnitura, i když mají plná ústa o významu vzdělání lidí.

7. dubna 1878 byla v hostinci U kaštanu v Břevnově u Prahy založena **Česko-**

slovanská sociálně demokratická strana, naše nejstarší politická strana. Přítomno bylo 15 delegátů z Čech a Moravy i z Vídně. Byli to kovář Josef Bernásek, zámečníci Josef Stan. Kaňka a František Nechvíle, strojník Václav Černovický, horník František Choura, truhlář Václav Sedmídk, krejčí Josef Mařáček, sedlák Čeněk Zich, zlatník Norbert Zoula, pekař Ferdinand Schwarz, člen ÚV rakouské sociální demokracie, vysokoškolský posluchač práva Jindřich Seidel a Vladimír Vyhnal a filozofie Jan Korec. Nejvýznamnějšími delegáty byli kovolitec Josef Boleslav Pecka (1849-1897) a krejčí Ladislav Zápotocký (1852-1916), kteří působili jako redaktoři dělnického tisku a jsou průkopníky socialismu v našich zemích. K nim patří i Josef Hybeš (1850-1921), který v nepřítomnosti byl zvolen za člena kontrolní komise strany. Z Brna a z Ústí nad Labem nebyl na sjezdu nikdo. Sjezd stanovil jako požadavky všeobecné, stejné a přímé volební právo pro všechny občany od 20 let, úplnou svobodu tisku, spolčo-

vání a shromažďování, oddělení církve od státu a školy od církve, bezplatné školství, zavedení zdravotní dohlídky na dělnické poměry, obživné prostředky a obydlí, pracovní doby 10 hodin, omezení práce žen a zákaz práce dětí v továrnách, odstranění nepřímých daní a zavedení jediné přímé progresivní daně z příjmů a dědictví, převzetí komunikačních prostředků, bank a spořitelny ze strany obcí nebo státu, neodvislost soudu, volbu soudců lidem, zrušení trestu smrti.

Policie se brzy po sjezdu dozvěděla o jeho konání, ale až při 4. prohlídce u Josefa Boleslava Pecky policisté našli jeho zápis o sjezdu. Koncem roku 1878 byli delegáti obžalováni pro přečin proti veřejnému pořádku a řádu, způsobený tajným spolčováním a 25. ledna 1879 byli odsouzeni na 2 až 4 měsíce.

Ustavující sjezd naší sociální demokracie stojí na počátku její existence do dnešních dnů. Je naší nejstarší politickou stranou.

Karel JANIŠ

JE EU POJISTKOU PROTI KORUPCI?

Slovo uvedené v titulku se dnes skočnuje ve všech pádech, ať v ústech veřejnosti, kde má trpkou příchut, či v ústech politiků, kde má falešný akcent. V době inflace tohoto slova, zazněla jediná objektivní analýza korupce na konci minulého roku v Zasedací síni Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Bylo to na konferenci nazvané Evropská unie - pojistka proti klientelismu a korupci v členských státech. Pořadatelé byli Skupina progresivní aliance Socialistů a demokratů v Evropském parlamentu - Česká delegace, Krajská pobočka Masarykovy demokratické akademie Brno ve spolupráci s Česko-Slovenským výborem a patronát převzala europoslankyně za ČSSD Zuzana Brzobohatá.

Analýza korupce zazněla z úst vedoucí katedry politologie Fakulty mezinárodních vztahů VŠE v Praze a předsedkyně Akreditační komise ČR Vladimíry Dvořákové. Čtenář ji zná v souvislosti s řešením korupce na plzeňské právnické fakultě. Vladimíra Dvořáková odstupňovala korupci od nejméně nebezpečných forem po ty nejnebezpečnější. Za nejméně nebezpečnou označila náhodnou korupci, která se může objevit kdekoli a v jakémkoliv prostředí. Za nejnebezpečnější označila korupci na úrovni vedení státu, kde však ještě platí určitá pravidla a je možné ji ještě do jisté míry řídit a omezovat. Za nejvyšší a nejvíce zničitelnou stupeň korupce označila situaci, kdy korupce z úrovně vedení státu prosakuje směrem dolů. Proniká do státních orgánů včetně justice a policie a ohrožuje samu funkci státu. Ten se mění na soupeřící klientelistické skupiny a politici pak zastupují zájmy vedoucích jednotlivých klientelistických skupin v současně užívané terminologii „kmotrů“. Srovnávala Rusko, jež pod vedení prezidenta Vladimíra Putina se pokouší dostat korupci na úroveň státu a Českou republiku, která jde opačnou cestou, směrem k nejvíce zničitelné formě korupce.

Z uvedených pořádajících institucí a organizací je nejstarší Masarykova demokratická akademie, jak naznačuje její název, jež původně zněl Masarykova dělnická akademie. Vznikla na popud prvního československého prezidenta mezi válkami a pod původním názvem byla obnovena v roce 1990. Tehdy na její půdě zazněly neméně přesné informace týkající se budoucnosti našeho státu. Na přednášce členů exilové Rady svobodného Československa sídlící do roku 1967 v USA, Vlastislava Chalupy a Mojžíry Povolného, zaznělo hodnocení budoucího možného ekonomického a politického vývoje Čes-

koslovenska. Vlastislav Chalupa tehdy hodnotil ekonomickou situaci takto: „Váš největším problémem je vnitřní zadlužení a nutnost modernizace továrních provozů. Neočekávejte, že zahraniční investor továrnu koupí a zmodernizuje. Pokud ji koupí, tak ji jako potenciální konkurenci zavře. V lepším případě zisky půjdou do zahraničí. Vaší jedinou šancí a výhodou, jako laciné, kvalifikované pracovní síly, je utáhnout si opasky po vzoru ekonomických asijských tygrů a zisk investovat do modernizace.“ Budoucí politickou situaci prognózoval: „Po pádu bipolárního světa ztrácí USA zájem o Evropu a přenáší svou pozornost do Tichého oceánu. V USA stále více nabývá vlivu lobby, jež chce ponechat dělení Evropy mezi Německem a Ruskem.“ Politická prognóza Vlastislava Chalupy si na tomto místě žádá vysvětlení. V roce 1914-1915, během 1. světové války se Rusko chystalo vstoupit do střední Evropy. Po možném budoucím obsazení Uher, by dle plánů ruských politiků, Horní Uhry- nynější Slovensko byly včleněny do carské říše. Slovinci byli považováni za Slovany. Ne tak Češi. Ti byli považováni z historického a politického hlediska za příslušníky Svaté římské říše národa německého a ponecháni na pospas německému sousedovi. Plně včlenění českých zemí do Německé říše se pak realizovalo v roce 1939 při vstupu Němců do střední Evropy a Slovensko se osamostatnilo, byl jako německý satelit.

ČESKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ OČIMA TĚCH, KTEŘÍ BYLI U TOHO

Národní zemědělské muzeum v Praze vydalo publikaci takto nazvanou. Jde o analýzu usilující o objektivní pohled na vývoj našeho zemědělství v uplynulých téměř 70 letech ve 4 kapitolách: 1. Poválečný start v letech 1945-1950, 2. Nový směr a stabilizace v letech 1950-1970, 3. Dynamický rozvoj a intenzifikace v letech 1970-1990, 4. Změny kursu a proměna s divnými výsledky v letech 1990-2010 s podkapitolami Prudký růst dovozu základních potravin, České zemědělství chradne a produkce klesá, Zásadní politické a ekonomické změny ovlivňující české zemědělství.

Každá z těchto kapitol obsahuje mnoho konkrétních číselných údajů o jednotlivých odvětvích zemědělské výroby, která jasně ukazují jejich rozvoj do roku 1990 a naopak jejich prudký pokles v posledních 20 letech. Kde jsou ty časy, když v zemědělství pracovalo 1 232 tisíc osob na výměře 4 678 tisíc hektarů zemědělské půdy, z toho orné 3 362 hektarů jako v roce 1950. Kde jsou ty časy soběstačnosti naší

Jak se prognózy Vlastislava Chalupy splnily? V ekonomické sféře zapracovala Česká cesta privatizace. Místo investování zisků do modernizace, miliardy zmizely v zahraničí nebo se proměnily v ekonomickou a politickou moc. Hlavní architekt České cesty privatizace - současný prezident důstojně zakončil své prezidentství amnestií pardonující podnikatele, jež uvízli v síti justice. V politické sféře se Československo rozpadlo z vůle politiků. Ti se neodvážili zeptat občanů obou budoucích států formou plebiscitu, zda s rozdělením souhlasí. Báli se nejen nesouhlasu, který by je smetl z politické scény, ale i srovnání s minulým dělením státu v době nacistické okupace. Československo rozpadem ztratilo klíčové postavení v Evropě, jako křižovatka strategického srdce Evropy a strategické těžiště se přesunulo do Polska, jako nárazníkového státu směrem na východ. Dnes Poláci se svou typickou nacionální nadsázkou oprávněně tvrdí: „ My Evropu nepotřebujeme, Evropa potřebuje nás.“

Na závěr nezbyvá než čtenáři doporučit přednášky Masarykovy demokratické akademie, kde se mnohdy může dozvědět přesnou diagnózu současného stavu naší země a možná i prognózu budoucnosti. Konají se na pedagogické fakultě na Poříčí v 1. patře a jejich program najde čtenář na www.masarykovaakademie.cz. /V/

zemědělské výroby kromě jižního ovoce a vývozu tradičních komodit: cukru, sladu, chmelu a piva. Venkov se po listopadu 1989 podstatně změnil.

Autoři knihy (Miroslav Toman, bývalý federální i český ministr zemědělství a místopředseda české i federální vlády, dále Stanislav Cidl a Petr Tuček, absolventi vysoké školy a podnikové praxe) do ní zařadili vzpomínky 13 vedoucích pracovníků, kteří v zemědělství působili od konce 50. do počátku 90. let minulého století jako představitelé všech forem hospodaření zeměpisně od Chebu po Hustopeče na jižní Moravě. Svými vzpomínkami vhodně doplňují text jednotlivých kapitol. Prožili zásadní změny po roce 1990 a jen se smutkem i rozhořčením lze číst jejich konkrétní svědectví, kam naše zemědělství přivedli polistopadoví vládcí. Je jen škoda, že mezi pamětníky nezařadili i významného představitele našeho zemědělství v minulosti - Františka Čubu. I tak jde o zajímavou knihu k přečtení i zamyšlení.

Karel JANIŠ

❑ **CHEMIK A PROGNOŠTIK SE MAJÍ „RÁDI“.** Tvrdí se vymezil k M. Zemanovi M. Kalousek, když mu vzkázal, že na vládu (nikoliv do vlády) si může sice chodit, ale co tam bude říkat, je pro její rozhodování důležité jako loňský sníh. A po setkání s Františkem Čubou M. Zeman zopakoval, že s ním počítá jako s poradcem pro otázky zemědělství, M. Kalousek řekl, že vzhledem k tomu, že v kompetencích prezidenta zemědělská politika není, je úplně jedno, kdo prezidentovi bude radit, zda kocour Mikeš, kozel Bobeš nebo pan inženýr Čuba. M. Zeman mu po svém odpověděl, že srovnávat docenta Čubu, tvůrce slušovického zázraku, s kocoury nebo kozly dokáže pouze neinteligentní hlupák (*nadutost chemika je nadměrná, Františka Čubu měl přidělit jako poradce do vlády nejen pro zemědělství*).

❑ **ODSTRANIT STALINISTICKÝ POMNÍK.** Řekl advokát Karel Čermák, bývalý ministr spravedlnosti, když zdůvodňoval potřebu schválit platnost nového občanského zákoníku. V Lidových novinách 14. února 2013 „přispěl“ do politologie, když napsal, že při odkladu účinnosti zákoníku jde o ideologii. A ideologie u nás podle něho rozeznáváme neostalinskou-grebenismus; nemarkxistickou-haškismus-sobotkismus; postleninskou-dienstbierismus; socialisticky tržní-čubismus-remekismus; tržně sociální-bělobradismus; sociálně liberální-kalousismus; kmotrovsky pragmatickou-kubismus (*nepoplést s uměleckým směrem*); pragmatickou kapitulantskou-nečasismus; osvíceně radikální-jaklismus-hajekismus a ultraliberálně egocentrismus-klausismus-narcisismus (*pojmenování ideologií je podle jejich představitelů*). O ideologii se podle autora článku opírá do 31. 12. 2013 platný občanský zákoník a je to marxismus-leninismus a v evropském kontextu; platíme prý za páchnoucí relikv, který něco podobného trpí (*tuto invektivu si nemůže odpustit*). Shora uvedeným myslitelům je prý společně jasné, že právo musí někomu sloužit a ten někdo je vládnoucí třída, což může být buď buržoazie nebo proletariát, případně i zbytky feudálních vykořisťovatelských tříd, jako třeba Trautenberg nebo Schwarzenberg (*s tím možno souhlasit!*).

❑ **OTCOVÉ A DĚTI VE STŘEDNÍ EVROPE.** Petr Zídek v článku v Lidových novinách uvedl, že tchán Václava Klause Štefan Miština (1904-59) byl za

války vedoucím cenzurního oddělení Ústředny státní bezpečnosti o 6 pracovních v ústředně a 16 lidech na poště v Bratislavě. Šlo o kontrolu poštovních zásilek i o pokyny, jak má tisk psát o dění na frontách. Miština byl prý vzorným otcem 2 dcer – Štefánie a Livie, budoucí Klausové, ale důležitým kolečkem režimu, který poslal na smrt 58 000 svých občanů. Po válce pracoval na ministerstvu práce v Praze a později na krajském velitelství SNB v Košicích. 28. února 1948 se stal členem KSS (*jde o reakci na kritická slova Klausovy rodiny na adresu „knížete“ před volbami prezidenta*).

❑ **DENÍK PŘIPOMNĚL ZAKLADATELE ROVNOSTI PANKRÁCE KRKOŠKU.** 16. února 2013 obsáhlým článkem včetně faksimile 1. čísla Rovnosti, fotografií

STŘÍPKY O DNEŠKU

Pankráce Krkošky a životopisem. A 22. února 2013 v glosári Deník psal o změnách od vzniku Rovnosti v roce 1885 a o tom, jak by Krkoška komentoval dnešní dobu. Jeho portrét mají nad redakčním stolem (*Je potěšitelné číst tyto řádky v dnešní době zaměřené proti všemu socialistickému*).

❑ **PETR NEČAS 21. ÚNORA 2013 V MNICHOVĚ SE VYZNAMENAL.** Nejprve citoval z česko-německé deklarace z roku 1997 o odsunu Němců z naší vlasti. A dodal, že je možné napravit jen velmi málo špatného, co se v dějinách stalo. Hledání společné interpretace dějin poskytně morální satisfakci, předválečné poměry však není možné obnovit. Jeho projev vyvolal nadšení u bavorských politiků. Mluvčí sudetských Němců Bernd Posselt a předsedkyně bavorského parlamentu Nečase pochopitelně pochválili stejně jako náš „kníže“. V naší veřejnosti, u pamětníků války a jejich veteránů-bojovníků na frontách války, náš premiér nemohl čekat pochvalu. Zejména proto, že současně se Bernd Posselt neomluvil za činy sudetských Němců před i za války v našem pohraničí.

❑ **KAREL STEIGERWALD ČTE NAŠE ECHO.** Z jeho článku „Český národ miluje srandu“ v Mladé frontě Dnes z 15. února 2013 je zřejmé, že přečetl článek „Poučme se z minulosti“ v Echu č. 1/2013 o Dullesově plánu. Prý hlubiny národních mas nikdo nemaluje. Dulleso-

vo odhalování je prý příspěvkem do debaty o polidštění komunistů a také cenná myšlenková pomůcka do příští koaliční vlády. A když prý uvážíme, že si to vezme na starost herec Jandák, hlavně tu nemorálnost, bude o závalu postaráno, bude na vládě předčítat, jak Dulles mravně zkazil naši mládež a zbavil ji cti. (*Často ve Strápcích K. Steigerwalda cituji, tentokrát on cituje naše články. Bude o nich přemýšlet? Nejsou pro srandu králíkům.*)

❑ **UŽ TITULKY NAZNAČILY OBSAH ČLÁNKŮ K 65. VÝROČÍ ÚNORA 1948.** Výročí puče, politické dohody s obhájci a následovníky vrahů, viz. K. Steigerwald v Mladé frontě Dnes z 25. 2. 2013. V Právu: Komunisté vlebili Gottwalda, odpůrci varovali. Dvoustrana v Lidových novinách: Účet komunistického režimu v Československu = 205 000 politických vězňů, 248 popravených, 400 věznic a táborů nucených prací pro politické odsouzení, 22 000 pětépáků, 450 občanů zemřelo při pokusu uprchnout přes železnou oponu. Zemřelo též 654 pohraničnicků a jen 10 z nich při přestřelce s uprchlíky. 170 938 občanů uprchlo do zahraničí atd. Deník Rovnost 26. 2. 2013: Minulí a současní komunisté? Ti současní nemají v zádech tanky. Ale cíle zůstávají stejné, jen cesta může být jiná. A Ivan Hoffman v souvislosti s 65. výročím Února napsal, že 65 let je důchodový věk, že komunisté v 89. roce skončili v důchodu předčasně. Ale vypadá to, že je o jejich službě opět zájem, stanou se pracujícími důchodci? Kdo vybízí k exkurzi do minulosti, neměl by zapomenout, že pro zásadní změnu poměrů by lidé nehlasovali, kdyby byli spokojeni s poměry stávajícími. Zabránit „návratu totality“ lze podle Hoffmana jenom jedním způsobem, učinit stávající režim oblíbeným pro dostatečné množství lidí. Podle průzkumu ve sloupci vedle jeho článku si 18 % Čechů myslí, že současný režim je mnohem lepší než minulý, 28 % si myslí, že je o trochu lepší, naopak za mnohem horší ho považuje 16 % a o trochu horší 16 %, 22 % považuje oba režimy za stejné (pouze necelej polovina dotazovaných má současný režim v oblíbeně). V pravcovém tisku byla pouze negativní hodnocení. O pravdivé hodnocení šlo na DČ 21. 2. 2013 v úvodu Josefa Kůty a v diskusi i v obsáhlém článku Hany Kráčmarové v Haló novinách 25. 2. 2013. **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v dubnu a květnu

Janáčkovovo divadlo uvádí (19. 20. 24. IV., 2. V.) baletní zpracování Schönbergovy Zjasněné noci pod názvem Osudové lásky. Choreografem je Ralf Dörnen, který Zjasněnou noc uvedl poprvé v roce 1999 v Semperově opěře v Drážďanech. Literární předlohou je báseň Richarda Dehmela, řešící situaci dvojice na přelomu 19. a 20. století označovanou za skandální. Budoucí dítě není partnerovo, ale jeho láska je schopna se přesto přenést. Stejně působivá jako téma je Schönbergova hudba.

Mahenovo divadlo premiéruje (26. IV.) nejslavnější dílo Agathy Christie Deset malých černoušků. Autorčina divadelní adaptace pochází z roku 1943 a hrála se po celém světě. Mezi lety 1945 a 1989 vzniklo pět filmových adaptací. Snad nejzajímavější je sovětská filmová adaptace z roku 1987 natočená v době Gorbačovovy Perestrojky reflektující zločiny minulosti. Šlo o pojetí detektivky v duchu Dostojevského Zločinu a trestu. Bude zajímavé jak se s předlohou vyrovná režisér, skladatel, herec a hudebník, působící na televizní obrazovce i filmovém plátně, Peter Mankovecký.

Městské divadlo na Hudební scéně premiéruje (11. V.) muzikál Andrewa L. Webera Kočky. Literární předlohou je Praktická kniha o šikovných kočkách od snad nejvýznamnějšího anglicky píšícího básníka 20. století Thomase S. Eliota. Básník jako malý, zdravotně postižený chlapec hledal svůj svět v knihách a v pohledu z okna na řeku Mississippi. Ve Francii a Anglii potkával a stýkal se z největšími duchy své doby – filosofem Henri Bergsonem a Bertrendem Russellem, básníkem a spisovatelem Ezroum Poundem, Jamesem Joycem a Stephenem Spenderem. Autor hudby Andrew L. Weber je absolvent Královské hudební akademie v Londýně a autor veleúspěšného muzikálu Evita a rockové opery Jesus Christ Superstar. Nelze pochybovat o tom, jak se s předlohou vyrovná režisér inscenace Stanislav Moša, navíc znovu konkurzem potvrzený ředitel Městského divadla.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (24. IV.) představení Malého Divadla Komédie s hrou Ani o den dýl francouzského dramatika Clémenta Michela. Jde o českou premiéru úspěšného kusu čtyřicetiletého autora uváděnou do září 2012 v Divadle de la Gaîté Montparnasse. Michel je činný i v oblasti filmové tvorby a v roce 1911 obdržel Caesara v kategorii nejlepšího krátkého filmu. V současné době pracuje na filmové adaptaci této hry. Divadlo Kalich uvádí (12. V.) hru anglického dramatika Noela Cowarda Zamilovat se. Dramatik je proslavený podporou válečného úsilí Velké Británie za 2. světové války, filmy i filmovými rolemi, např. hrál plukovníka Nicholsona ve filmu Most přes řeku Kwai. Ve hře s humorem potvrzuje sta-

rou známou pravdu, že člověk stále hledá a potkáva ty samé typy svých bývalých protějšků. V režii Jakuba Nvoty hrají Jana Pavlová a Pavel Zedníček.

Divadlo Husa na provázku premiéruje (12. IV.) v rámci projektu Čapek na Provázku, slavnou hru bratří Čapků Ze života hmyzu. Pamětník vzpomíná inscenaci ze začátku 70. let 20. století, kdy brněnská činohra uváděla tuto hru v Redutě ve hvězdném obsazení - namátkou jmenujme Miroslava Středu a Zdeňka Maryšku. Výsledný dojem byl nezapomenutelný. Pak čas trhl oponou a první skončil v Činoherním klubu a druhý v emigraci. Nelze než divákům popřát stejně nezapomenutelný zážitek, tentokrát v režii Vladimíra Morávka.

Divadlo u stolu premiéruje (29. IV.) hru Eugena Ionesca Král umírá z roku 1962 – doby Karibské krize, kdy se svět ocitl na pokraji války. Jde o satirickou reflexi základních myšlenek v té době vrcholící módní vlny existencialismu. Šlo o reakci na svět je plný utrpení a fanatismu.

HaDivadlo uvádí v premiéře (13. IV.) hru Ondřeje Novotného Roky 90: Láska pank a Nesmírnost. Autor je účastník soutěže o cenu Konstantina Trepleva vyhlášenou Divadlem Husa na provázku. V soutěži uspěl inscenací To léto uvedenou na scéně Husy. Lze se jen dohadovat co chystá divákům HaDivadla.

Buranteatr reprizuje (14. IV.) na Stadióně na Kounicově Pána s kaméliemi Šimona Cabana. Jak čtenář tuší jde o úpravu Dumasova díla. Anotace představení praví: „Romantické drama se kombinuje s prostředím přednáškové auly, kde společně s přednášejícími se uvažuje o prostituci, literatuře, lidské důstojnosti a nehynoucí lásce.“ Lze jen potvrdit, že Dáma s kaméliemi byla psána v jiné době, kdy ženy měly naprosto odlišné, méněcenné postavení. Jediná možnost být svobodná a rovnocenná mužskému světu byla stejně, jak ve starém Řecku a renesanční Itálii – prostituce.

Divadlo Radost reprizuje (24. IV.) hru Vlastimila Pešky Hnízdečko a šunkofleky. Dramatik, režisér i autor hudby přenesl inscenaci z Letní scény divadla, kde měla premiéru do divadelního sálu a pokračuje v linii svých nápaditých představení.

Divadlo na Orlí premiéruje (28. IV.) scénický koncert inspirovaný poezií Jana Skácela a Milana Rúfuse nazvaný podle Skácelovy sbírky Co zbylo z anděla. Jedná se o autorský česko-slovenský projekt navazující na festival divadelních vysokých škol Setkání/Encounter. Festival proběhne (16. – 20. IV.), jak v Divadle na Orlí, tak v Divadle Marta.

Janáčkovská akademie uvede (18. IV.) v Besedním domě orchestrální koncert s programem složeným z Chopinova Klavír-

ního koncertu č. 1 a Symfonie č. 2 Bohatýrské Alexandra Borodina. Interpretem bude Moravská filharmonie Olomouc a studenti JAMU. V Husově sboru na Botanické vystoupí (20. IV.) vzácně slýchané Pěvecké sdružení moravských učitelů. Na programu je rovněž málo hraná skladba Bohuslava Martinů Hora tří světů. V Konventu Milosrdných bratří zazní (24. IV.) koncert věnovaný dirigentské legendě Břetislavu Bakalovi. Účinkovat budou Mátlův akademický sbor a sbor Janáčkovy opery. Na programu bude další vzácně slýchaná skladba – Bakalovy písně pro ženský sbor Z našeho Slovácka.

Brněnská Filharmonie uvede (25. 26. IV.) v Janáčkově divadle jeden ze tří Čajkovského klavírních koncertů, z nichž nejoblíbenější je klavírní koncert č. 1 b-moll. Tentokrát to bude klavírní koncert č. 2 G dur v podání Mariána Lapšanského pod taktovkou Alexandara Markoviče. V Besedním domě v rámci koncertního cyklu Spolku přátel hudby zazní (23. IV.) skladba jednoho z našich největších žijících symfoniků Františka Emmerta. O to je zajímavější je název a obsazení skladby - Vanutí pro marimbu sólo. Jarní koncert Kantilény najde (8. V.) své posluchače v Besedním domě a v Janáčkově divadle zazní (9. 10. V.) hudební lahůdky. Bude to Straussův Koncert pro lesní roh a orchestr č. 2 v podání Radka Baboráka a Symfonie d moll Césara Francka za řízení Petra Altrichtera.

Kino Art uvádí (19. - 25. IV.) náš nejkvalitnější filmový festival Dny evropského filmu. Rakousko-německý Sladký život kurev (20. IV.) mapuje prostituci v thajském Bangkoku, bangladéšské Fáridpuru a mexické Reynose na hranicích s Texasem. Bylo by zajímavé porovnání s podobnými zařízeními, jež vyrostli díky „neviditelné ruce trhu“ v 90. letech 20. století v našem příhraničí s Rakouskem. Dle svědectví - zatím co dříve mužské obyvatelstvo Dolního Rakouska jezdilo do sousedních vesnic na diskotéky, po etablování tohoto našeho „průmyslu“ jezdili do těchto zařízení. Rumunský film Na konci duhy (21. IV.) je o „zbohatnutí“ v jednom z nejchudších států EU. Mladý pár hraje v loterii, jiný hrdina naletí na podvodný spam. Nejúspěšnější španělský film roku 2012 Nemají pokoj bezbožníci (23. IV.) je thriller o vysloužilém poldovi bojujícím se zločinem a německá Barbara (24. IV.) je o mladé lékařce z NDR chystající v 80. letech 20. století útek na západ. Hrdinka neví zda ji nesleduje pro tajnou policii její milenec. Estonské Houbaření (25. IV.) je báječná komedie o politikovi a rockové hvězdě, kteří se ztratí na houbách. Politik má máslo na hlavě a hrozí mu mediální zostuzení, rocková hvězda má politika zpopularizovat. Pokud to čtenáři něco připomíná je podobnost s naší realitou čistě náhodná. /V/

FESTIVAL JEDEN SVĚT

V titulku uvedený filmový festival dokumentárních filmů je náš nejvíce medializovaný filmový festival. V Brně proběhl v březnu v prostorách kina Art, HaDivadla, Moravské galerie a Bakalova sálu a měl podtitul Nebojte se snášet. V minulých ročních přinesl pozoruhodné kontroverzní snímky z neuralgických míst naší planety a jejich pro nás mnohdy neznámých problémů např. boj o vodu těch nejchudších v rozvojových zemích s velkými nadnárodními společnostmi – obchodníky s vodou.

Letos, jak praví podtitul se soustřeďoval na problematiku všeobecně známou a soustavně medializovanou bez kladných výsledků – lidskou snášenlivost. Kontroverznímu tématu – rómské otázce se věnoval film Na divokém severu režiséra Davida Vondráčka mapující události v roce 2011 ve Šluknovském výběžku. Developeři prostřednictvím finančních pobídek tam vystěhovali rómskou komunitu z perspektivních oblastí pro bydlení vyšších středních vrstev ve středních Čechách. Podařilo se jim tak vytvořit v severních Čechách slumy se všemi atributy, jako je nezaměstnanost a kriminalita již stát není schopen řešit. Dokument O slušnosti režiséra Radovana Šíbrta mapoval názory starousedlíků na problémové spoluobčany v dalším našem slumu na sídlišti v Janově. Film hraný v klubových kinech vymykající se festivalu dokumentárních filmů, byl maďarský hraný film Je to jen vítr režiséra

Benedeka Fliegaufa. Pojednává o maďarských Brigádách smrti tolerovaných policií, vraždících problémové Rómy. Jak film uvádí jednalo se většinou o nevinné lidi nemající s trestnou činností nic společného. Postavení žen v Islámu dle zvykového práva Šaría byla věnována britská Salma režiséra Kima Longinotto popisující osud indické třináctileté hrdinky zavřené devět let ve sklepě za odmítání vnučeného sňatku a švédský Ve vězení se burky nenosí režiséru Nima Sarvestani a Mariama Ebrahimi o ženách v afgánské věznicí trestaných za nevěru, útěk z rodiny před domácím násilím a odmítání sňatku. Afrika se objevila na festivalu dvakrát. Dánský film Velyslanec popisoval obchod s diamanty v úplatných afrických režimech a úvodní film festivalu, švédský Dejte nám peníze režiséra Bosse Lindquista se zamýšlel nad otázkou efektivnosti rozvojové pomoci Africe, v daném případě v hladomoru v Etiopii 80. let 20. století. Na úvodní tiskové konferenci k festivalu vystoupil jeden ze sponzorů festivalu cestovatel Rudolf Švaříček. Bylo paradoxní, jak tento majitel cestovní kanceláře Livingston vyvázející turisty do odlehlých koutů světa, včetně Afriky měl chabé znalosti o současném stavu Etiopie.

Festival dokumentárních filmů o lidských právech Jeden svět pořádá obecně prospěšná společnost Člověk v tísni a projekce filmů proběhla i na školách. /V/

400 LET BIBLE KRALICKÉ – NORMY SPISOVNÉ ČEŠTINY

Na dvě století se normou spisovné češtiny stala Bible kralická, kterou sestavili a v r. 1613 vydali katolíky pronásledovaní členové jednoty bratrské s Janem A. Komenským na tvrzi v tajné bratrské tiskárně v Kralicích nad Oslavou. Tento skvost spisovné češtiny má nyní 400 let. Je to první česká tištěná bible a první český překlad bible z původních jazyků hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny, nikoliv jako dosud z latinské Vulgáty. Čeští bratři, jako zakázané a katolíky stíhané náboženské uskupení, si uvědomili význam výrobně efektivního knihtisku a svoji bibli jím tajně vydali ve vynikající grafické úrovni. Hlavní oslavy tohoto jubilea literárního díla připravují v Kralicích v okrese Třebíč od 13. do 15. září 2013 Českobratrská církev evangelická, občanské sdružení České studny, Moravské zemské muzeum Brno, Nadace ČEZ, Slezská církev evangelická a další organizace. Aktualizovaný program je na webu:

www.bible-kralicka.cz.

(vž)

Knihtiskařský lis.

Foto archiv redakce.

TUGENDHAT PO ROCE

Roční provoz slavné funkcionalistické vily ukázal, že její památková obnova byla úspěšná a plní očekávání. Zaznělo to na tiskové konferenci, na níž vedení Muzea města Brna (MMB), které vilu spravuje hodnotilo jak tato národní kulturní památka, zapsaná na seznamu světového kulturního dědictví láká návštěvníky. Podle Ivetty Černé, ředitelky vily, jí za rok provozu navštívilo téměř 43 tisíc lidí, tedy 3× více než v roce 2009, tedy před uzavřením. Z toho 40 % jsou cizinci, převážně z Německa, Rakouska, USA, Velké Británie a Španělska. Na prohlídku je nutno se předem objednat. Už nyní jsou vyprodány víkendové prohlídky až do června. Vila nabízí dva okruhy, většinou (90%) si lidé volí rozšířený, který nabízí pohled i do technického zázemí vily. Stojí 350 korun a trvá 90 minut. Za 50 Kč si lze koupit samostatnou vstupenku pouze do zahrady. Vedle prohlídek vila nabízí vzdělávací programy, filmové projekce, výstavy a samozřejmě jsou k dispozici také publikace a další informační materiály. Rekonstruovaná vila vzbuzuje také nemalý zájem odborníků z celého světa. Prezentována byla např. v Chicagu, Tel Avivu, Londýně, Helsinkách a New Yorku. Její ředitelka se pochlubila, že vila byla navržena na prestižní cenu Europa Nostra za mimořádný stavební, konzervátorský a restaurátorský počín v Evropě. Její webové stránky www.tugendhat.eu byly vybrány jako vzorové do trvalé registrace Národní knihovny.

did

Duben

*Hlína drobně
pracuje,
rozestýlá trávu,
větrá lože
až ke kořenům,
země začíná
zase znova
počínat,
tak jako
naděje
má
i tvá.*

Marie Veselá

I V BRNĚ PŮSOBÍ SVAZ DŮCHODCŮ ČR AKTIVNĚ

Posláním Svazu důchodců České republiky, který je nestranickým občanským sdružením a má svou městskou organizaci už 23 roků také v Brně, je ochrana práv a oprávněných zájmů členů bez rozdílu jejich národnosti, rasy, politického přesvědčení a náboženského vyznání. Podle stanov za nejdůležitější aktivity pokládá zajišťování sociálních, zdravotních a jiných služeb.

Brněnská městská organizace si předsevzala hájit a uspokojovat potřeby i zájmy členstva, rozvíjet jeho vědomosti a schopnosti. Při hájení potřeb se podle vyjádření předsedkyně Mgr. Aleny Kudličkové stala nejdůležitější aktivitou činnost právní poradny, poskytující členům svazu služby bezplatně na základě telefonické objednávky. JUDr. Karel Neveselý dlouhodobě pomáhá řešit problémy převážně z oblasti sociálně-právní, občansko-právní a bytové problematiky, problémy s dědictvím a finančními vztahy mezi rodinnými příslušníky.

Loni, v Evropském roce aktivního stárnutí a mezigenerační solidarity, vyhlášeném Evropskou komisí, se podařilo v Brně

uspořádat nejvíce zájmových akcí za celou třidvacetiletou existenci této městské organizace. Patřily k nim beseda s ombudsmanem Janem Varvařovským, zájezdy důchodců do Bratislavy, Českého Krumlova, Šternberka, Martina, Vídně a a Valtic, návštěvy domovů pro seniory, hvězdárny na Kraví hoře, divadla Radost, zoologické zahrady a setkání s předsedy klubů důchodců brněnských městských částí, jejichž práce je velmi rozmanitá a odvíjí se od finanční pomoci z radnic. Za neaktivnější jsou považovány kluby důchodců v Obřanech, Líšni, Komárově, Bystrci, Medlánkách, Kohoutovicích, Starém Lískovci a Tuřanech. Dobře se rozvíjí spolupráce s Jihomoravskou radou seniorů a Výborem národní kultury v Brně. K pohybovým aktivitám městské organizace svazu patřily pondělní vycházky do okolí Brna, dlouhodobě organizované Boženou Novákovou. Oblíbenými společenskými akcemi jsou setkání s jubilanty, taneční čtvrtky, v letních měsících opékání špekáčků v přírodě s hudbou a lodní plavba po Brněnské přehradě.

Už sedmnáctý rok vydává městská organizace svazu za finanční podpory statutárního města Brna dvouměsíčník Brněnský senior, jehož editorkou je PaedDr. Anna Štofánová. S uznáním se o něm vyjadřovali členové Klubu novinářů-seniorů jihomoravské regionální organizace Syndikátu novinářů ČR při březnové návštěvě sídla svazu v Běhounské ulici č. 17. Publikuje mj. úvahu o vizích a nadějích u kolébky roku 2013, zamýšlení nad problémem dědění v novém občanském zákonu, nastoluje otázku, zda jsou naše média strážci demokracie, mapuje život brněnských klubů důchodců. Přináší též informace o chystaných vycházkách, zájezdech a kulturních akcích. Patří k nim např. 4. dubna návštěva výstavy květin Jaro na zámku v Lysicích, zvonice zasvěcené Nejsvětější Trojici v Závisti, kostela sv. Jiří v Bořitově a pivovaru v Černé Hoře. Následuje 23. května zájezd do Kutné Hory s návštěvou pozdně gotického hřbitovního kostela Všech svatých v Sedleci, v jehož suterénu se nachází kostnice, zámku ve Žlebech a žehušické obory s bílými jeleny a černými daňky.

Bohumil Hlaváček

Minulost nám není lhostejná

KLUB ČESKO-RUSKÉ SPOLEČNOSTI ROSSIA

Členové spolků se vztahem k největší slovanské zemi, které zastřešuje klub česko-ruské společnosti Rossia v Brně, se radili o námětech činnosti s partnery – představiteli Generálního konzulátu Ruské federace v Brně.

Vlastenecké sdružení antifašistů se stará o hráz opětné germanizaci ČR. Podobnou snahu mají i Klub českého pohraničí a Klub občanů vyhnaných z pohraničí v r. 1938 nebo historik a publicista **Jan Kux** s Čs. obcí legionářskou. Oceněna byla i práce několika málo dalších publicistů a novinářů, kteří se této problematice už léta soustavně věnují. Rozsáhlou činnost vyvíjí menšinový spolek Ruské kulturně osvětové sdružení na Moravě. Jeho členka **Soňa Holečková** nedávno převzala z rukou v Kremlu prezidenta Vladimira Putina řád Za dobrodíní. Ohromnou práci odvádí Česko-ruská společnost vedená **Dobromilou Kosinovou**.

Činit se musí i Spolek pro ochranu památníků osvobození Brna v r. 1945. Obnova památníku v Brně-Soběšicích, který zničil autem opilý podnikatel, je ve fázi jednání s autorem díla. Do výročí osvobození opraven nebude. V pokračující revitalizaci brněnského parku Koliště byla na Moravském náměstí snata z podstavce socha Rudoarmějce od národního umělce Vincence Makovského. Je v rekonstrukční fázi v Bydhošti. Oprava tohoto vandaly často ničeného areálu bude mít zdržení, protože pod Památníkem vítězství odkryli stavbaři neznámou podzemní

místnost. Zpevnění masivního podstavce pomníku vyžaduje změnit projekt a finanční dokrytí prací navíc. Mnoho práce odvádí i Společnost Ludvíka Svobody, vedená bojovnicí od Sokolova **Májou Dočkalovou**.

Uznání si zaslouží vojenský historik **Vlastimil Schildberger** se skupinou pro ochranu památníků sovětských vojáků, které jsou v majetku města. V archivech různých států vypátral jména a vrátil je do té doby neznámým více než 6000 sovětským, ale i rumunským vojákům, pohřbeným zejména v Brně. Magistrát ale už jeho tříletá práce s vrácením jmen padlým hrdinům nezajímá, slíbenou odměnu za ni mu prý nevyplatí.

Starosti účastníkům aktivu dělá i další osud pozorovatelny velitele 1. UF maršála R. Malinovského v Křepicích. Z ní sledoval zahájení útoku Sovětské a Rumunské královské armády na Brno. Na dobudování památníku a pozorovatelny dostala obec od Jihomoravského kraje 100 000 Kč. Areál památníku ale chátrá dál.

Generální konzul **Andrej J. Šaraškin**

i ataše **Maria Semenova** ocenili osmiletou práci klubu Rossia i zakladatele **plk. v. v. Aleše Kopku**. Sám natočil a předal zájmovým spolkům k využití v příštích generacích už 326(!) dokumentárních snímků z pietních aktů, besed, rekonstrukcí bitvy u Ořechova, kulturních pořadů...

Účastníci se shodli na potřebě pravidelných setkání a rádi přijali nabídku pana generálního konzula, aby se schůzky konaly na půdě GK. Na historii

Foto B. Blažková.

se zapomínat nesmí, stejně tak jako se nemůže dopustit její zkrakování a přepisování. Ostatně i na současných vztazích obou zemí je co zlepšovat – a i to patří do náplně práce zmíněných organizací.

Tibor DÁVID

Naši jarní jubilanti

1. 4. **Marta KRMNÍČKOVÁ**, 82 let, ZO 0305, **Adolf GRMELA**, 79 let, ZO 1101
2. 4. **Anna ŠTOURAČOVÁ**, 92 let, ZO 2708, **Anna SVOBODOVÁ**, 77 let, ZO 2101, **Antonín ŠTOURAČ**, 90 let, ZO 2101
3. 4. **Antonín ŠOPÍK**, 80 let, ZO 1508, **Otto HOLÁTKO**, 88 let, ZO 1505, **Marta UGWITZOVÁ**, 81 let, ZO 0502
4. 4. **Jiřina HEINZOVÁ**, 85 let, ZO 2711, **František NOVÁK**, 85 let, ZO 0502, **Jan GRÄTZ**, 69 let, ZO 0302
5. 4. **Ivan KAŠPAR**, 69 let, ZO 1401
6. 4. **Sonja JANKOVÁ**, 85 let, ZO 3004, **Viktor JEVSEJENKO**, 58 let, člen MěV
7. 4. **Hana ŠTRONEROVÁ**, 60 let, ZO 0302, **Marta VALENTOVÁ**, 82 let, ZO 1511
9. 4. **Aleš RŮČKA**, 59 let, ZO 3023, člen MěV
12. 4. **Libuše ZŘÍDKAVESELÁ**, 81 let, ZO 2708, **Božena NAHODILOVÁ**, 87 let, LKŽ
14. 4. **Růžena KALÁŠKOVÁ**, 87 let, ZO 0302, **Vlasta KLÍMOVÁ**, 88 let, ZO 1511
15. 4. **Jarmila OŽANOVÁ**, 70 let, ZO 1901, **František ULBRICH**, 78 let, ZO 3002
16. 4. **Marie ANTLOVÁ**, 81 let, ZO 0305, **Jitka STEJSKALOVÁ**, 62 let, ZO 1511
17. 4. **Helena JURKOVÁ**, 93 let, ZO 0302
18. 4. **Jaroslava HUTÁRKOVÁ**, 75 let, ZO 0305
21. 4. **Jan VOTOUPAL**, 56 let, ZO 0507, **Jaroslava ADÁMKOVÁ**, 71 let, ZO 0503
22. 4. **Milan DONNERT**, 66 let, ZO1505, **Aleš NOVÁK**, 50 let, ZO 0502
23. 4. **Jiřina OBROVÁ**, 58 let, ZO 1511
25. 4. **nár. um. Olga SKÁLOVÁ**, 85 let, ZO 0305, **Josef JOCH**, 62 let, ZO 3035
26. 4. **Jaroslav HÖKL**, 88 let, ZO 3002

28. 4. **František DOHNAL**, správce MěV, ZO 0431, **Josef ONDRA**, 83 let, ZO 3003

29. 4. **Emil VÍTEK**, 55 let, ZO 0313, předseda MíV, **Taťána STEJSKALOVÁ**, 87 let, ZO 2708

Všem jubilantům přejeme pevné zdraví do dalších let života! ZO(MO)MíV a MěV KSČM, LKŽ a také redakce ECHO.

Redakce zároveň důrazně žádá o zaslání správných, čitelných (PC, psací stroj, velké tiskací písmo) a úplných údajů do společenské kroniky! Neúplné, nepřesné, či špatně čitelné nebudou zveřejňovány. **red.**

NOVÉ KONZULÁTY OTEVŘELY V BRNĚ

Honorární konzuláty otevřely v Brně Chorvatsko a Filipíny.

Chorvatská republika jej má pro pět moravských krajů od Ostravy po Jihlavu v Palackého ulici 45 v Králově Poli. Pověřovací listiny novému honorárnímu konzulovi Ivo Nešporovi předal velvyslanec Chorvatska v ČR Frane Krnić. Ambasador zdůraznil, že spolupráce a vzájemné styky Čechů s Chorvaty trvají čtyři sta let. Pěťadvacet českých a moravských měst má partnerské hospodářské, kulturní a jiné vztahy (např. Slavkov, Kyjov, Oslavany). Také Brno se Zadarem, proto jeho vedení doufá, že před turistickou sezónou se podaří obnovit leteckou linku Brno – Zadar. Otevření konzulátu provázela výstava snímků a videí Dušana Procházky o partnerské Zadarské župě. Chorvatsko do EU má vstoupit k 1. červenci letošního roku.

V Traubově ulici 6 v Černých Polích poblíž Dětské nemocnice otevřeli honorární konzulát Filipínské republiky s 90 miliony obyvatel. Velvyslankyně Filipínské republiky v ČR Evelyn Dominguez Austria-Garcia, pověřila jeho vedením honorárního konzula Břetislava Skácela.

(did)

ODEŠEL NESTOR ČESKÉ ARCHEOLOGIE

Ve věku nedožitých 93. narozenin zemřel 16. února **Doc. PhDr. Karel Valoch, DrSc.**, světově uznávaný vědec a uznávaný odborník v oblasti paleolitické archeologie. V loňském roce dovršil neuvěřitelných 63 let nepřetržité práce v MZM – Ústavu Anthropos a do poslední chvíle byl pracovně velmi aktivní. Byl nositelem Cen města Brna v roce (2011) a Jihomoravského kraje (2012). **did**

MDŽ v SENÁTU I V BRNĚ

Letos byly členky Levicového klubu žen Dobromysl pozvány k oslavě MDŽ do Hlavního sálu Valdštejnského paláce. Ženy byly přivítány předsedkyní LKŽ S. Exnerovou. Vyslechly jsme pozdravy senátorů s. Bayarové a Homolky. Za ÚV KSČM pronesl zdravici první místopředseda s. P.Šimůnek, který ocenil úlohu ženy v naší společnosti. Dále program pokračoval melodiemi z operet a muzikálů v podání členky Státní opery S. Moravcové a vystoupením tanečního souboru Babidou z Chotěšova. Setkání v Senátu skončilo občerstvením s přípitkem. Po skončení oficiálního programu pražská děvčata pro nás zjistili u DP projíždku tramvají po Praze.

Levicový klub žen Dobromysl se opět podílel na letošním Společenském večeru KSČM spojený s oslavou MDŽ v Brně, který se konal 2. března na Křenové. Svoji zdravici s poděkováním ženám v úvodu večera pronesl předseda KSČM s. Ladislav Býček. O kulturní zážitek se nám postaral především básník Ilja Kreslík. Ženy byly obdarovány kytíčkou od MěV a srdíčkem, které tvořily členky LKŽ. Přestože to byl společenský večer KSČM, se zájem o účast našich dalších členů MěV i zastupitelů nekonala. **JU**

JSOU PĚKNĚ VYPAŠENÍ, ALE ŽE JIM NEVADÍ,
ŽE TY POTRAVINY MAJÍ NEKŘESŤANSKÉ CENY ?

LEVICOVÝ KLUB ŽEN DOBROMYSL BRNO

Pořádá tradiční

ČARODĚJNICKÝ REJ,

který se koná 26. 4 2013 v 17. hod na Křenové 67, 2. poschodí.
Předprodej místenky každé úterý od 14.⁰⁰-16.⁰⁰ hod. v kantýně.